

Αιτήματα του αναιρεσιόντος

Ο αναιρεσιών ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- εν πάση περιπτώσει, να αναρέσει εν όλω την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη·
- κυρίως, να δεχθεί τα αιτήματα της προσφυγής επί της οποίας εκδόθηκε η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη·
- να καταδικάσει την αναιρεσίβλητη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων·
- επικουρικός, να αναπέμψει την υπόθεση στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης προκειμένου το τελευταίο να αποφανθεί εκ νέου επί της ουσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο αναιρεσιών ισχυρίζεται:

- ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης παραμόρφωσε το περιεχόμενο των πραγματικών περιστατικών και των γραπτών ισχυρισμών του αναιρεσιόντος. Ειδικότερα, υπογραμμίζει εν προκειμένω ότι η πραγματική ύπαρξη της αποφάσεως που προσβλήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης προκύπτει χωρίς ίχνος αμφιβολίας και από το κείμενο του υπηρεσιακού σημειώματος της Επιτροπής της 29ης Ιουλίου 2005, το οποίο προβλέπει τη δυνατότητα να ξαναοιξει οποτεδήποτε ένας φάκελος που τέθηκε στο αρχείο. Η αναφορά της δυνατότητας αυτής δεν αφήνει καμία αμφιβολία όχι μόνον ως προς το ότι όντως εκδόθηκε η απόφαση που προσβλήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, αλλά και ως προς το ότι όντως εκτελέστηκε η απόφαση αυτή·
- ότι υποπίπτει σε νομική πλάνη ο δικαστής που απορρίπτει ως προδήλως απαράδεκτη μια προσφυγή, και ακόμα χειρότερα για λόγο δημοσίας τάξεως όπως, επί προσφυγής ακυρώσεως, η έλλειψη βλαπτικής πράξεως, μετά από προσπάθεια φιλικού διακανονισμού, και πολύ περισσότερο όταν επ' αυτού λείπει ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία·
- ότι θίχτηκε ανεπανόρθωτα το δικαίωμα άμυνας του αναιρεσιόντος καθόσον, μη έχοντας ενημερωθεί για τη συνέχεια που είχε η υπόθεση, δεν μπόρεσε να κάνει κάτι για να υπερασπίσει καλύτερα τις θέσεις του. Εν προκειμένω, διατείνεται ότι το σημείωμα του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, με το οποίο ανακοινώθηκε στον αναιρεσιόντα η έναρξη προσπάθειας για την επίτευξη φιλικού διακανονισμού, δεν ακολουθήθηκε από κάποια ανακοίνωση, σε γραπτή ή άλλη μορφή, για τη συνέχεια που είχε η υπόθεση ούτε, ακόμα λιγότερο, για την έκβαση της προσπάθειας αυτής. Επιπλέον, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης εξέδωσε την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη πάνω από έξι μήνες μετά την έναρξη της πιο πάνω προσπάθειας. Σα να μην έφταναν αυτά, η διάταξη δεν αναφέρει την προσπάθεια αυτή·

- ότι, τέλος, στην αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη υπάρχουν απόλυτη έλλειψη αιτιολογίας, καθώς και πλάνη και σφάλμα σχετικά με την εφαρμογή της έννοιας της βλαπτικής πράξεως.

Προσφυγή της 23ης Ιουλίου 2007 — Γαλλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-279/07)

(2007/C 211/104)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: E. Belliard, G. de Bergues, L. Butel και S. Ramet)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2007) 2110 τελικό, της 10ης Μαΐου 2007, με την οποία κηρύσσονται ασυμβίβαστες προς το άρθρο 86, παράγραφος 1, ΕΚ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 43 και 49 ΕΚ, οι διατάξεις του γαλλικού νομισματικού και χρηματοπιστωτικού κώδικα οι οποίες επιφυλάσσουν σε τρία πιστωτικά ιδρύματα, ήτοι στην Banque Postale, στα Caisses d'Épargne et de Prénvoyance και στην Crédit Mutuel, ειδικά δικαιώματα για τη διανομή των βιβλιαρίων καταθέσεων τύπου Α και των βιβλιαρίων καταθέσεων γαλάζιου χρώματος.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η Γαλλική Δημοκρατία προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και από παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακρόασεως.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως εκ του ότι θεώρησε ότι τα εν λόγω ειδικά δικαιώματα συνιστούσαν εμπόδιο για την ελευθερία εγκαταστάσεως και, κατά συνέπεια, ήσαν ασυμβίβαστα προς το άρθρο 43 ΕΚ, χωρίς το εν λόγω θεσμικό όργανο να έχει αποδείξει ότι τα δικαιώματα αυτά δεν ήσαν αναγκαία και ανάλογα υπό το πρίσμα των επιτακτικών λόγων γενικού συμφέροντος στους οποίους περιλαμβάνονται οι σκοποί να είναι προσιτή η απόκτηση στέγης και να υπάρχει η δυνατότητα προσβάσεως στις τραπεζικές υπηρεσίες.

Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή της τρίτης προϋποθέσεως του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ ως εκ του ότι θεώρησε ότι η γενικού οικονομικού συμφέροντος υπηρεσία παροχής της δυνατότητας προσβάσεως στις τραπεζικές υπηρεσίες αφορά μόνο τα άτομα που έχουν ειδικές δυσκολίες προσβάσεως στις βασικές τραπεζικές υπηρεσίες. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπερέβη τις εξουσίες της ελέγχου του ορισμού μιας υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος και, εν πάση περιπτώσει, προέκρινε έναν πολύ περιοριστικό ορισμό της αποστολής της δυνατότητας προσβάσεως στις τραπεζικές υπηρεσίες. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή υπέπεσε, επίσης, σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή της δεύτερης προϋποθέσεως του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ σχετικά με την υποχρέωση αναθέσεως της υπηρεσίας με πράξη της δημόσιας αρχής, καθώς και κατά την εφαρμογή της τέταρτης και της πέμπτης προϋποθέσεως του εν λόγω άρθρου. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη κατά τον υπολογισμό του αντικτύπου της καταργήσεως των ειδικών δικαιωμάτων για τα δημόσια οικονομικά και ότι υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας ως εκ του ότι θεώρησε ότι υφίστανται άλλα μέσα λιγότερο περιοριστικά για την ελευθερία εγκαταστάσεως απ' ό,τι η χορήγηση ειδικών δικαιωμάτων για τη διασφάλιση ισορροπημένης χρηματοδοτήσεως των γενικού οικονομικού συμφέροντος υπηρεσιών παροχής της δυνατότητας προσβάσεως στις τραπεζικές υπηρεσίες και χρηματοδοτήσεως της κατοικίας εργαζομένων.

Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως εκ του ότι θεώρησε ότι τα εν λόγω ειδικά δικαιώματα ήσαν ασυμβίβαστα προς το άρθρο 49 ΕΚ.

Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα αντλείται από έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Ιουλίου 2007 το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 22 Μαΐου 2007 στην υπόθεση F-97/06, Lopez Teruel κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-284/07 P)

(2007/C 211/105)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: I. de Medrano Caballero και E. Maurage)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Adelaida Lopez Teruel (Guadalajara, Ισπανία)

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Το ανααιρεσείον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναιρέσει την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 22 Μαΐου 2007 στην υπόθεση F-97/06
- να αποφανθεί κατά νόμον επί των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ), με την απόφαση της 22ας Μαΐου 2007, της οποίας ζητείται η αναίρεση στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναίρεσεως, ακύρωσε την απόφαση του ΓΕΕΑ της 6ης Οκτωβρίου 2005 με την οποία απορρίφθηκε αίτημα της Adelaida Lopez Teruel περί συστάσεως Επιτροπής Αναπηρίας.

Το ΓΕΕΑ, προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως της εν λόγω αποφάσεως, προβάλλει τρεις λόγους.

Ο πρώτος λόγος αναίρεσεως αντλείται από παράβαση των διατάξεων του Κώδικα Υπηρεσιακής Κατάστασης περί συγκλήσεως της Επιτροπής Αναπηρίας, καθόσον το ΔΔΔ εξομοίωσε τις προϋποθέσεις χορήγησης επιδόματος αναπηρίας με τις προϋποθέσεις σύγκλησης της Επιτροπής Αναπηρίας. Το ανααιρεσείον βάλλει επίσης κατά της υπάρξεως δεσμίας αρμοδιότητας της ΑΔΑ ως προς τη σύγκληση μιας τέτοιας Επιτροπής και ισχυρίζεται ότι η απόφαση του ΔΔΔ βαρύνεται ως εκ τούτου με πεπλανημένη ερμηνεία.

Ο δεύτερος λόγος αναίρεσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 90 του Κώδικα Υπηρεσιακής Κατάστασης και πλάνη περί το δίκαιο ως προς τον προσδιορισμό της προσβαλλομένης απόφασης, καθόσον το ΔΔΔ εξέλαβε την απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2005 ως μόνη προσβαλλομένη κρίνοντας ως βεβαιωτική πράξη την απόφαση του ΓΕΕΑ επί της εντάσεως που υποβλήθηκε κατά της απόφασης αυτής.

Τρίτον, το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι το ΔΔΔ εκτίμησε εσφαλμένως τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία, καθόσον έκρινε ότι το ΓΕΕΑ βασίζεται, στην απόφασή του, επί της αποφάσεως της ιατρικής διατηρείας της 18ης Οκτωβρίου 2005.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2007 — Total κατά ΓΕΕΑ — Peterson (Beverly Hills Formula TOTAL PROTECTION)

(Υπόθεση T-326/06) ⁽¹⁾

(2007/C 211/106)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 326 της 30.12.2006.